

زێری راسته‌قینه

جووتیارێکی زانا، ههستی پیکردبوو که واده‌ی مردنی هاتوو. بۆیه منداڵه‌کانی بانگ کرد و پێی گوتن: رۆڵه‌کانم ئاگادار بن دهست له زهویی باب و باپیراتان هه‌له‌نگرن، چونکه زێر و ئالتوونێکی زۆری تیدایه. به‌لێ راسته‌ من شوینی زێره‌که پێ نازانم، به‌لام دنیام ئه‌گه‌ر به وردی و به باشی زهویه‌که بکێلن و چاکی بکۆلن ئه‌وه ئالتوونه‌کان

ده‌بیننه‌وه. نابێ هیچ شوینێکی تیدا به‌جی به‌یڵن و هه‌موو جێه‌کی به جوانی بپشکنن تا ده‌بیننه‌وه.

منداڵه‌کان پاش ئه‌وه‌ی باوکیان مرد، هه‌رده‌که‌یان سه‌رتاسه‌ر کێلا. ئه‌م لا گه‌ران، ئه‌و لا گه‌ران، جیگایه‌ک نه‌ما نه‌یکۆلن و چاوی لینه‌که‌ن و نه‌پشکنن.

ماوه‌یه‌ک تیپه‌ری و له‌و ماوه‌یه‌شدا بارانێکی باش به‌ سه‌ر زهویه‌که‌دا باری. زهویه‌که‌یان سه‌وز بوو و پینگه‌یشت، ئه‌و سه‌له‌ هه‌رده‌که‌یان به‌ره‌م و داهاتێکی باشی لیکه‌وته‌وه، به‌ چه‌شنیک که دوو قات له‌ سالانی پێشتر زیاتر بوو.

راسته، مناله‌کان له‌ کاتی کێلانی زهویه‌که‌ هیچ شتیکی شاراوه‌یان نه‌دۆزیه‌وه. به‌لام، باوکه‌که‌یان زۆر زانا بوو که پێش مردنی خۆی پێی گوتبوون: ناو زهویه‌که‌ زێرێ تیدایه. چونکه له‌ راستیدا مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو که مناله‌کانی کاری تیدا بکه‌ن و بیکێلن، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌می زهویه‌که‌یان له‌ جاران زۆر باشتتر ببێت.